

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516200665
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8516200665.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154 zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: P. Z., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX W. I., občan SR, v konaní o zaplatenie 254,70 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 148,61 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.6.2012 do zaplatenia do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. návrhom doručeným súdu dňa 18.5.2015 žiadal aby súd zaviazal žalovaného k úhrade istiny 308,30 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 23.6.2012 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 26.8.2011 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalobcovi sumu 530,59 eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 10 mesačných splátkach v sume 42,45 eur, pričom uhradil len sumu 275,89 eur, listom zo dňa 25.5.2012 - predžalobná upomienka vyzval žalobca žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, jeho dlh predstavuje sumu 308,30 eur.

Súd uznesením poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach.
Žalovaný sa k návrhu nevyjadril.

Uznesením č.k. 2C/89/2015-30 zo dňa 8.10.2015 súd pripustil zmenu účastníkov konania a to tak, že pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154 ako nový žalobca, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.11.2015.

Podaním doručeným súdu na 7.12.2015 žalobca zobral žalobu späť v časti poplatkov a zmluvných pokút v sume 53,60 eur s prísl. a trval na úhrade sumy 254,70 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 23.6.2012 do zaplatenia.

Uznesením č.k. 2C/89/2015-37 zo dňa 7.1.2016 súd konanie v časti v ktorej žalobca zobral späť čiastočne zastavil a zvyšok žalobcom uplatneného nároku vylúčil na samostatné konanie.

Nové konanie je vedené pod sp. zn. 2C/38/2016.

Keďže predmet konania neprevyšuje 1000 eur v zmysle § 200ea O.s.p. ide o drobný spor, pri ktorom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nie je potrebné nariadovať pojednávanie, preto súd dňa 7.3.2016 vyvesil na úradnej tabuli súdu a elektronicky zverejnil oznám, že dňa 4.4.2016 bude vo veci účastníkov konania verejne vyhlásený rozsudok, ktorý následne vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a to: zmluvou o pôžičke z 26.8.2011, Podmienkami k Zmluve o pôžičke, predžalobnou upomienkou, doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, výpismi z obchodného registra žalobcu a jeho právneho zástupcu a ďalšími listinami, ktoré tvoria obsah spisu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 26.8.2011 uzatvorili zmluvu o pôžičke (č.l. 6 spisu) na základe ktorej právny predchodca žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 424,50 eur na kúpu tovaru Televízor - Samsung PS42C430, pôžička finančné plnenie predstavuje sumu 340,91 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver 10 mesačnými splátkami po 42,45 eur, s celkovou sumou pôžičky 424,50 eur, celkovými nákladmi spotrebiteľa 83,59 eur, RPMN 63,83 %, ročnou úrokovou sadzbou 63,83 %, priemernou RPMN 42,36 % s termínom konečnej splatnosti 6/2012.

Z prehľadu splátok a úhrad - platobnej histórie (čl. 13-14 spisu) vyplýva, že žalovaný uhradil poskytnutý úver nepravidelne, uhradil len sumu 275,89 eur (akontáciu 106,09 eur a 4 splátky po 42,45 eur dňa 19.8.2011, 17.10.2011, 15.2.2012 a 15.2.2012) . Podľa tohto prehľadu žalovaný dlhuje sumu 308,54 eur z čoho je 53,84 eur pokuta .

Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná suma 254,70 eur (po čiastočnom späťvzatí žaloby) predstavuje nesplatenú úverovú istinu.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy (k 26.8.2011) (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
zmeniť,

Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona.

Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 9 ods. 8 ZoSÚ veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci

Predmetom konania je zaplatenie dlžnej sumy 254,70 eur ktorá pozostáva z neuhradenej istiny.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh žalobcu je čiastočne dôvodný.

Je nepochybné, že žalovaný v záväzkovo - právnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľa, kým právny predchodca žalobcu pri poskytovaní pôžičky vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru.

V takomto prípade je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ), ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Občianskeho zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd zastáva názor, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom vyžadované obsahové náležitosti a predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patrili údaje o adrese predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť dobe (§ 9 ods. 2 písm. c/), údaj o trvaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/) ako aj údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. k/)

Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery či pôžičky a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

Z obsahu zmluvy adresa predajcu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu nevyplýva.

Súd je toho názoru, že v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

V zmluve je len uvedených počet splátok (10) a termín konečnej splatnosti (6/12) z takéhoto znenia však nevyplýva doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti úveru.

Rovnako v zmluve chýba údaj výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho

.splatenia (§9 ods. 2 písm. k/) v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky, pričom v zmluve chýba údaj o termíne splatnosti splátok. Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov ako aj termín ich splatnosti.

Prejednávaná zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky bez uvedenia termínu splatnosti .

Absenciu týchto údajov zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Údaje o adrese predávajúceho na ktorej možno uplatniť reklamáciu, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a termín konečnej splatnosti úveru sú údajmi ktoré tvoria podstatné náležitosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v

texte zmluvy o poskytnutí úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje na názor vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012, 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013, 6Co/345/2015 zo dňa 24.6.2015), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z predložených listinných dôkazov (zmluvy a prehľadu splátok a úhrad) vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá čiastka 424,50 eur, splatil sumu 275,89 eur.

Keďže súd ustáli, že zmluva o pôžičke je v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. bez úrokov a bez poplatkov má žalobca nárok len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy t.j. 148,61 eur (poskytnutá suma 424,50,- eur mínus suma vrátená 275,89 eur) preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd zdôrazňuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania od 23.6.2012 do zaplataenia v sadzbe 9 % ročne z uplatnenej istiny.

Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu zosplatnil poskytnutú pôžičku listom zo dňa 25.5.2012, v ktorom určil žalovanému lehotu na úhradu 3 dní od doručenia listu. List bol poštovým úradom uložený dňa 30.5.2012, po uplynutí úložnej doby 10 dní vrátený žalobcovi ako nevyzdvihnutý. V zmysle článku 13.2. Všeobecných obchodných podmienok sa list považoval za doručený uplynutím 5 dňa od odovzdania na poštovú prepravu, v danom prípade dňa 26.5.2012, lehota na dobrovoľné plnenie uplynula dňa 10.6.2011, žalobca žiadal priznať úrok z omeškania dňom 23.6.2011, kedy už žalovaný bol v omeškanií.

Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 23.6.2012 bola 1 % úrok z omeškania v sadzbe 9 %.

Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sadzbe 9 % ročne od 23.6.2012 do zaplataenia z priznanej sumy t.j. 148,61 eur.

Trovy konania

V časti v ktorej bolo konanie zastavené o trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v zmysle ktorej ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorej zmyslom je, že úspešný účastník má voči neúspešnému účastníkovi právo na náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie svojho práva. Zásada úspechu je doplnená zásadou zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p.. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplataenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil.

V danom prípade návrh bol vzatý späť žalobcom bez bližšieho odôvodnenia.

Súdna prax sa ustálila v tom, že účastník späťvzatím návrhu (ak nejde o späťvzatie pre správanie druhej strany) a následným zastavením konania zavinil zastavenie konania. Vychádzajúc z tohto názoru žalobca zavinil zastavenie konania, teda je povinný nahradiť žalovanej trovy konania. Čo de fakto možno považovať za neúspech žalobcu v konaní.

Vo veci samej o trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Potom pri žalovanej sume 308,30 eur bol žalobca úspešný v sume 148,61 eur čo je 48,20 % úspešnosť, žalovaný v sume 159,69 eur čo je 51,80 % úspešnosť, z uvedeného vyplýva, že úspech žalovaného prevyšoval úspech žalobcu o 3,6 % a v takomto rozsahu má právo na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalobcu.

Žalovaný si však právo na náhradu trov konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva aby mu nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku na súde proti rozhodnutiu, ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.